

Križ na Vel. Kleku v burji. V Alpah, na meji med Koroško, Solnograško in Tirolsko, se dviga 3800 m visoki Veliki Klek. Je to najvišja gora v Vis. Turah in priljubljena planinska izletna točka. Vrh gore pokriva sneg in led, na najvišjem vrhu je pa postavljen železen križ in pritrjen z močnimi verigami na skalo. Križ kljubuje burji in viharjem in stoji trdno že leta in leta. Mnogo jih je, ki so ta križ videli poleti, a zelo, zelo malo je onih,

ki so ga videli pozimi. Tudi iz naših krajev je že mnogo turistov bilo na Velikem Kleku. Svoj čas je bila hoja na Veliki Klek zelo težavna, ko so pa začetkom tega stoletja napravili preko Velikega Kleka vozno cesto, je vsako leto več obiskovalcev gore. Sedaj bo avstrijska država staro cesto popravila in preuredila v moderno avtomobilsko cesto. Slika nam kaže križ na Vel. Kleku v burji.

Mlin na veter kot muzej. Mlini na veter so postali že zelo redki. V naših krajih jih že davno ni več, pa tudi drugod zginjajo. Da pa na te mline ne bi ljudje popolnoma pozabili, jih ponekod preurejajo v muzeje. Naša slika nam kaže več ko 100 let star mlin popravljen in pripravljen za muzej.

Dežnik za silo za 6 in pol dinarja. V Nemčiji nameravajo po večjih mestih postaviti po ulicah posebne avtomate, iz katerih bo mogoče dobiti ob nenadnem dežu dežnik. Treba je vreči v avtomat le 50 pfenigov (6 in pol dinarja) pritisniti na neki gumb in že imamo »marelo«, kakor če pri nas kje na kolodvorih hočemo dobiti čokolado. — Tak dežnik je napravljen iz trpežnega oljnega papirja, in je baje celo v viharju prav dobro uporabljiv.

Štorklja v Angerburgu. Malo mesto Angerburg na vzhodnem Pruskem v Nemčiji je postalo slavno po — štorklji. — Štorkljo so mladi šolarji nekoč pobrali, jo vzgojili ter jo popolnoma udomačili. Zadnji dve leti se je štorklja udeleževala vseh prireditev, bila povsod, na trgu, pri zborovanju, pri veselicah, udeleževala se je celo parad nemškega vojaštva in kot kak oficir korakala pred kompanijo. Igrala se je z otroci in šolarji in zabavala ljudi v mestnem parku na sprehodih. Vsako leto, ko so druge štorklje odletele na jug, je postala nemirna, odletela pa ni do lanske jeseni. Angerburžani trdno upajo, da se bo štorklja na pomlad vrnila in jo že težko čakajo. Če bomo zvedeli, da se je vrnila, bomo poročali.